gadijs reservatis cur potius parens nunquã
fui, si tanto cum dolore genitor esse desi-
nam? occidetis ergo ò filij? ò filij occide-
tis? prohibete Coelites tantum nefas: scio
ò dulces animæ mutabitur crudelis Sicarij ani-
mus cum vos aspiciet, et ferrũ hoc scelgrecu-
sabit. Mitigabitur rabies Imperatoris cũ
tam dulcẽ oculorũ vestrorũ amoenitatẽ libabit.
Imò non mitigabitur didicit dudum eẽ crudelita-
te ipsa immanior, et (horreo dicere) palpitan-
tes artus canibq projiciet: sed nimium ego sum
ferq qui hæc cogitare sustineo, non erit tigride aut
Leone im̃anior, et habet sensum, et homo est nec
dum homo erit tam ferox esse poterit: ah spes
fallaces! saturari nequit, hoc sanguine quẽ
fundet, et filios necabit: ergone innocentes
ah n̄ faciet, si prem odit, sufficit fris
cruorem ex asse profudisse, et suis furoribus
propinasse, filios odisse non potest, quia nec
sī nec potuère: heu quid dolor cogis sperare
etiamne pater in hoste est sperandus, timet
formidat hos Regiæ stirpis surculos ne sua

Licenza: CC-BY-NC – Zürich, Zentralbibliothek, Ms. D 147, f. 347r – Collection of oratory practice pieces in Latin by novices at the monastery of St. Gall, 1660 (http://www.e-codices.ch/it/zbz/D0147/347r)